kahvemolasi.com Kahverengi Sayfalar TIKLA GİT

Yazılan, Okunan, Kopyalanan, İletilen, Saklanılan, Adrese Teslim Günlük E-Gazete - Yıl: 2 Sayı: 337

ISSN: 1303-8923

Arkadaşlarınıza önermek ister misiniz?

KISAYOLLAR

SON BASKI

kahvemolasi.com
Arşivimiz
Yazarlarımız
Manilerimiz
Forum Alanı
İletişim Platformu
Sohbet Odası
E-Kart Servisi
Sizden Yorumlar
Kütüphane
Kahverengi Sayfalar
Medya
İletişim
Reklam
Gizlilik İlkeleri

Kim Bu Editor?

PDF Versiyonu

Kahveci Soruyor?

KAPI KOMŞULARIMIZ

XasiorK Dergi

ÜÇ NOKTA Anlam Platformu

www.pcakademi.com

4 Eylül 2003 - Fincanın İçindekiler

- Kıllı Manço'nun karıları ... Hakkı Mert
- Eylül'de doğanlara ... Suna Keleşoğlu
- SİGARA KÜLÜYLE ŞARAP İÇİLMEZ ... Ebru Kargın
- "F" Mİ "Q" MU TARTIŞMALARININ GALİBİ TESCİLLENDİ ... Tamer Soysal

- KAHVE KREMALARI...Zeynep Özbatur
- Milenyumun Mandalı...Sait Haşmetoğlu
- Dost Meclisi, Tadımlık Şiirler, Biraz Gülümseyin, Kıraathane Panosu, İşe Yarar Kısayollar, Damak Tadınıza Uygun Kahveler

Sözün Özü

En büyük bilgelik
kendine egemen
olabilmektir.
(Euripides)

Editör'den : Trak geldi, hoşgeldi...

Merhabalar,

Tiyatro kulislerine has bir deyim vardır, "Trak geldi" derler. Konuşması gereken yerde lafını unutup dut yemiş kargaya dönünce oyuncu, diğerleri ayıp olmasın diye "Aaa yazık trak geldi garibe" der olayı örtbas etmeye çalışırlar. İşin aslı farklıdır tabi. Ya oyundan önce yediği yemek gaz yapmıştır aklı başka yerlerdedir. Ya da aklı az önce fuayede gördüğü seyircide kalmıştır. Yani akıl uçmuş yerinde yeller esiyordur. Hah işte tam o hesap şu anda bendeniz de "Trak" kelimesiyle özdeşleşmiş durumlardayım. 1 saat oldu ekrana bakıyorum. Parmaklar matbaanın üzerinde dansetmeye hazır balerin edasıyla süzüm süzüm süzülürken, beyinden bir türlü gelemeyen dürtüleri bekleye bekleye ağaç olmaktalar. Kimi zaman suyu çekilmiş portakala dönerya insan, hani zembereği boşalmış saat gibi tik der ama tak diyemez. Aynen o hallerdeyim üzerinize afiyet. Saçmalamayı kesip şarj aletimi takayım ben gene kulağıma. Yarına zinde başlamak lazım malumunuz. Akşam yediğim dolma mı fazla geldi acaba?... Hayırlı sabahlar...

Bir sonraki sayıda buluşuncaya kadar bulunduğunuz yerden bir adım öne çıkın. Sevgiyle...

Cem Özbatur

Yorum Oku / Yaz Yukarı

KAHVE KREMALARI

Merhaba Sevgili Dostlar,

DU MONDE
FESTIVAL DES FILMS
2003
MONTREAL
27 AOÛT – 7 SEPT.
LE FESTIVAL DES FILMS DU MONDE
VOUS OFFRE LE MONDE

Bugün festivalin 7. günu bitti. Daha 3 gün ve izlenecek 11 film var, programımız anlayacağınız üzere rahatlıyor. Programımız rahatladığı için, dün güzel bir şehir turu yaptım, elbette yürüyerek... Dolayısıyla şehrin en büyük alışveriş merkezlerinden birine girdim, çünkü burada yer alan sinemalardan birinde yine izlemem gereken bir film vardı. Tam o sırada kulağıma oldukca tanıdık bir ses geldi! Türkçe.. Bizim oraların tınılari... Bu sesi biliyorum... Kesinlikle Tarkan dı... Türkce söylüyordu.. Gerçekten çok çok güzeldi ve ardından jürideki diğer arkadaşlarımla buluştuğumda hepsi Tarkan'ı bildiklerini ve çok sevdiklerini söylüyorlardı... Yani buna bizzat şahit oldum. **Teşekkürler Tarkan**!

Bugün buraya **Martin Scorcese** geliyor, müthiş bir hazırlık var. Kameralar canlı yayin yapacakları için, heryeri işgal etmiş durumdalar.

Ömer Kavur un -**Karşılaşma**- filmi Cuma günü ilk gösterimini yapacak. Umuyorum ve diliyorum bizim geçen yıl -Hiçbiryerde- ile kazandığımız ödülün devamı gelir.

Filmlerle ilgili şu anda yaptığım görev nedeni ile bir yorum yapamıyorum ancak dödüğümde size güzel bir yazi hazırlayacağıma söz veriyorum.

Hepinize çok sevgiler,
Montreal- 03.09.2003 17:56

Zeynep Özbatur

Yorum Oku / Yaz Yukarı

Başüstüne : Em.Piy.Kıd.Alb. Hakkı Mert

Kıllı Manço'nun karıları

Efendim ben binbaşı iken başımdan geçen ilginç bir olayı siz muhterem okurlarıma anlatmak istiyorum.

Sene 1977, bir piyade taburuna kumanda etmekteyim. Yanımda vatani görevini yapan bir asteğmenim vardı. Münevver bir zattı ve o zamanlar yeni neslin yaptığı gibi anarşiye de bulaşmamıştı. Netekim, sivil hayata geçtikten sonra bile, bayramlarda ve yılbaşlarında arar, sorar, hürmet ve saygıda kusur etmez.

Mustafa Kemal Atatürk'ün inkılaplarına gönülden bağlı bir münevver olarak kendisi kitaba ve neşriyata pek düşkündü. Bir gün geldi yanıma, "Komutanım, karargah binasında bulunan kütüphaneyi izninizle düzeltip, fişleyelim, hem de yeni kitap ekleyelim. Ali mektebinden çıkan askerlerin okumasını sağlarız" dedi.

Fikir çok hoşuma gitti, derhal kütüphanenin düzeltilmesini ve yeni kitap eklenmesini emrettim. Sağ olsun o da canla başla çalışıp iki ay zarfında kütüphaneyi düzeltti, kitapları fişledi, eşraftan ve halktan kitap toplayıp pek bir güzel hale getirdi.

Kütüphane hizmete girdikten sonra bir teftiş edeyim, askerler ne okuyor, ne tür kitaplar var dedim. Belki yasaklı bir kitap olabilir di mi efendim? Malum o zamanlar anarşi diz boyu.

Kütüphaneci er beni görünce hemen esas duruşa geçti. "Asker, getir bakayım şu kitap listesini, hangi kitaplar var, merak ettim" dedim. Hemen getirdi.

Kitapları ve diğer neşriyatlara bakıyordum. Kitap listesi de iyi tanzim edilmiş netekim. Herodot tarihi, Nutuk, Adab_ı Muaşeret kuralları vs. Bir baktım arada bir garip kitap ismi, "Kıllı Manço'nun karıları". Ne bu efendim? Manço kim? Niye kıllı? Kaç tane karısı var? Bu adamın nasıl oluyor da birden fazla karısı oluyor? Bir irtica faaliyetinde mi bu zat? Tarikat şeyhi mi yoksa?

"Nedir bu kitap, getir bakayım" dedim ama kitabı bulamadı. İyice pimpiriklendim. Asteğmeni çağırdım. "Kim bu Manço?" dedim, Barış Manço'nun ailesinden bir zat mı? O da bulamadı. Ben ondan şüphelenmiştim, malumunuz saçını uzatırdı rahmetli.

Efendim, 1400 kitabı tek tek çıkarttırdım ama o kitap yok. "Asteğmenim, bulun bu kitabı yoksa hakkınızda tahkikat açtıracağım ve kütüphaneyi de kapatacağım" dedim.

İşin aslı sonra ortaya çıktı. Tahmin ettiğim gibi Asteğmenim bir kusurda bulunmamıştı. Efendim, Ernest Hemingway namlı bir ecnebi muharririn "Klimanjoro'nun Karları" diye bir neşriyatı varmış.

Yazıcı er dalgınlıkla kitabı "Kıllı Mançonun Karıları" diye fişlemiş. Olur mu efendim? Askeriye hata kabul etmez. Ya yazdığı stratejik bir şey olsaydı. Cezayı hak etti netekim. Ama sandığınız gibi dövmedim. Ben asla Mehmetçiğe el kaldırmadım. Bir fiske atmışlığım yoktur. Bazen içimden geçirdim ama hiç yapmadım.

Uygun bir ceza buldum netekim. Efendim yazıcı er, her akşam yatmadan önce bu ecnebi muharririn bir kitabını yarım saat boyunca bağlı olduğu bölükdeki askerlere okudu. "Klimanjoro'nun karları" bitince, aynı muharririn başka eserlerini de buldurdum. "Güneş de doğar", "Yaşlı adam ve derya", "Irmağı geçmek" vs. gibi tüm külliyatı okudu netekim. Bir kısmını ben de okudum. "Irmağı geçmek" adlı neşriyatında bir emekli piyade albayın hayatı neşredilmektedir ki, pek bir merakımı cezbetmişti. Yalnız bu ecnebi muharririn "Silahlara veda" namlı bir kitabı vardı, onu okutmadım tabi ki. Efendim, silah askerin namusudur, hiç veda edilir mi? Olacak şey değil.

Yazıcı er daha sonra edebiyata merak salıp neşriyatçı oldu. Her daim duacıdır bana.

Baki kalın muhterem okurlar.

Hamiş: Bu vesile ile Kahve Molası elektronik mecmuasında kütüphane bölümünü vücuda getiren hanım kızımız Ebru Kargın'ı takdir ve teşekkür ediyorum. Halide Edip'in torunlarından bir münevver olarak ilmi ve fikri alanda cemiyeti aydınlatma görevini layıkıyla yerine getirmektedir. Gönül isterdi ki, ecnebi muharrirlerin yanında, bizden kalemlerinde kütüphane kısmında tanıtılsın. Yakup Kadri, Ömer Seyfettin ve Mevlana var di mi efendim? Takdir bizden gayret ondan.

Hakkı Mert
piyade@kahveciyiz.biz

Yorum Oku / Yaz Yukarı

Cafe Azur : Suna Keleşoğlu

Eylül'de doğanlara …

Merhaba,

Güneşin ve yağmurun birbirine en yakıştığı aydır Eylül. Ne yazın neşesini taşır, ne kışın sertliğini. Kendince bir hüznü vardır. Nedense bu ayda doğanlarda bu hüznü kendileri için dikilmiş bir giysi gibi bedenlerine geçiriverirler. Sıcak Ağustos'un saç tellerine yapışan terleri hüzünlü Eylül'ün esintisiyle serin serin değer yüzlerine...

Hep kırık aşklar, hep ayrılıklar yakıştırılır Eylül'e.
İkinci bahar yaşayanların mevsimidir sonbahar.
Boş bankların ve dökülen yaprakların aynı karelerde objektife yansıdığı,
Sağanak yağmurların ayıdır Eylül.
Eylül'de okullar açılır.
Eylül'de tatiller biter.
Eylül'de yeni başlangıçlar yapılır.
Ve biz Eylül'de doğanlar bir önceki yıldan taşınmışızdır yaşama.
Nerden çıktı durup dururken demeyin. Kendimi bildim bileli doğdugum bu ayı hep sevdim. Ne zaman bir mevsime, bir aya ayrıcalık tanımam istense seçimimi hep Eylül'den yana yaptım. Yazın şu artık günlerinde Eylül'e bunca methiyeler yazmamın sebebini varın siz bulun.
Hele gözümün önünde düşen yapraklar aktıkça,
Tıpkı yaşam gibi.
Yeşillikler sarardıkça,
Tıpkı eski fotoğraflar gibi.

"Eylül'de yitirilenlerin anısına, (2002'de yitirdiğimiz Şükran Güngör için)
Ve bir yıldız daha kayarsa sessizce gökyüzünden
Yitirilen tüm değerler adına.
Bir acı ölüme daha imzasını attı Eylül yine."

İşte bazen böyle acımasız olur Eylül. Kahverengi hüznüyle gözyaşlarını çalar.

Tüm serinliğine rağmen sıcak bir telaffuzu vardır. En güzel, narin kızların adı olur. Şiirler yazdırır kendine, romanlar yazdırır. Şarkılar söylenir sonbahar için, Eylül için…

Sıcak şarabın hafif buruk tadının ayıdır. O porselen çay bardaklarında kaşık üstü duran şekerlerin sıcak çay damlasıyla eriyen yumuşaklığıdır. Vapurlarda satılan akşam simitidir. Üzerine yağmur düşen bir balık ekmeğin kokusudur. Bir ısırık atılınca yüze mutluluk katan kırmızı bir elma, fırından yeni çıkmış kurabiyelerdir.

Sıcakla soğuk arasında, güzellle çirkin arasında, yaşamla ölüm arasında hep arada bir yerdedir. Bu yüzden Sonbaharın bu ilk ayı güneşle yağmur arasında gidip gelir.

Hüzünlü rüyaların, kaçamak öpücüklerin, yağmur altında yapılan dansların, içinden ayrılık geçen şarkıların ayıdır.

Çamurlu sokak arası manzaralara gebe yağmurlar yağdırsa da,
Bazen yazdan kalan güneşiyle bunaltsa da,
Kışla yazın arasında bir yerde,
Coğu zaman unuttuklarımız arasındadır.
Kar deyince kışı,
Deniz deyince yazı,
Çiçekler deyince ilkbaharı hatırlamak isteriz de,
Yağmuru ve düşen yaprakları gördükçe sonbaharı hatırlamayız.
İşte bu yüzden bizi hep kendine hatırlatır Eylül.
Bazen bir okul zili ile,
Bazen ansızın bastıran bir yağmurla,
Bazen de esen rüzgarlarla.

Ben doğduğum bu ayı çok seviyorum.
İçime giydiğim hüzün de, siyah beyaz fotoğrafların gölgesi de, kalemimden düşen buruk sözcüklerin de tek sebebi; işte açıklıyorum Eylül'dendir.

Rüzgar ağaçları dansa kaldırmış,
Elimde lavanta çiçeği kokusu,
Ağzımda susamlı akide şekeri,
Güne başladığım yerdeyim.
Serin bir Eylül güneşi içimi ısıtıyor.
Eylül'de doğanlara selam olsun.

Tüm Eylül'de doğanlara…

SunA.K. Mougins-2002 Eylül
sunak@kahveciyiz.biz

Yorum Oku / Yaz Yukarı

Günden Kalanlar : Ebru Kargın

SİGARA KÜLÜYLE ŞARAP İÇİLMEZ

Anlatılanlar gerçek olup, adı geçen kahramanların olaylarla bire bir ilgisi bulunmaktadır.

Her zamanki gibi iş nedeniyle yurtdışına yaptığım seyahatlerden birini gerçekleştirmek üzere havaalanına doğru yol almaktayım. Bu defa ki biraz daha farklı olacak. Büyük bir toplantı, ayrıca şirketin yeni bir ofis açılışı var Milano'da. Ve benim yıllardır çalıştığım şirketin, hiç karşılaşmadığım genel müdürü de bulunacak. Karşılaşmadım çünkü, şirketin merkezi Fransa' da ve dolayısıyla genel müdür de orada bulunuyor.

Yol boyunca oldukça sıkkındım. Hafta sonu için canavar gibi planlar yapmıştım. Kızgındım; çünkü açılış bir hafta önceye alınmış ve planlarım alt üst olmuştu. Sabahın kör saatinde uyanmak ta cabasıydı... Artık bir an önce emekli olmalıyım. Hatta hayatımdan bile...

Tarih : 23 Ağustos 2003 08:00
Yer : Atatürk Havaalanı - İstanbul

Check in işlemlerimi yaptırmak üzere kontuar önünde sıramı bekliyorum. Arkamda 6 – 7 kişi var sırada bekleyen. Önümde ise yaşlı bir çift ve yanında koca koca bagajları ile check in yaptırıyorlar. Bagajların da kocamanlığını göz önünde bulundurarak, sıkıştırmamak adına çok yanaşmıyor, sıramı bekliyorum. İşte bu esnada arkamdan gelen patavatsız bir cümle duyuyorum; " hanımefendi, e biraz yanaşsanız! " Nasıl yani ? Acaba önümdeki yaşlı çiftin işi bitti de farkında mı değilim ? Hayır, hala en son baktığımda ki halleri ile duruyorlar. Hemen arakama dönüp kükrüyorum patavatsız cümlenin sahibine, " çok aceleniz var anlaşılan beyefendi, buyurun sıra sizin olsun bari " diyerek önüme dönüyorum. O sırada yaşlı çiftin işi bitiyor ve kontuarı yavaş adımlarla terk etmek için yelteniyorlar. Tam yanaşacağım ki, patavatsız cümlenin ebedi bekçisi muhterem beyefendi küt diye önümde bitiveriyor. Ölür müsün, öldürür müsün? Neyse, sabah sabah uğraşamayacağım...

Hızla işlemlerimi yaptırıyor, pasaport kontrolden geçiyor, körükten salınarak uçağa giriyorum. Bir elimde kitabım, bir elimde çantam koridor yanı koltuğuma oturuyorum. Kitabımı önümde bulunan koltuk cebine sıkıştırıyor, çantamı yanıma alıyorum. Uçağın oldukça boş olduğunu fark ediyor, üçlü koltuğun ortasına geçerek oturma pozisyonumu değiştiriyorum. Amaç huzur içinde uçmak... Ama nerdeeee...

Bana göre paralelimde bulunan üçlü koltukların (D E F grubu) cam kenarında oturan adamı tanıyorum, kontuar da ki patavatsız muhterem. Aynı uçaktayız... Kafamı çeviriyorum... Uçak hakkındaki kısa bir emniyet ve uçuş tanıtımı ardından nihayet havalanıyoruz.

Havalandıktan sonra, patavatsız beyi hostesle konuşurken işitiyorum, "şu koltuk cebinde ki kitabı uzatır mısınız bana lütfen" diyor. Hangi koltuk, hangi cep, ne kitabı... diye düşünürken ben, hostesin beyaz ojeli elini benim kitabımı alırken fark ediyor ve deliriyorum. " Kimin kitabını kimden istiyorsunuz beyefendi" diyorum, resmen bağırmak gibi. Takım elbiseli muhterem ve patavatsız bey, " kitap sizin miydi ? " diyor. Laf mı şimdi bu... " hayır uçağa ait ama neden benimkini istiyorsunuz her koltuk cebinde var" diyorum ve bingo. Adam koltuk ceplerine bakmaya başlıyor... Ben, ön ve arka koltukta oturan şahıslar, kahkahalarla gülüyoruz... Adam kıpkırmızı olmuş suratını nereye çevireceğini şaşırıyor. İntikamım acı oldu...

Huzur içinde uyuyarak geçiriyorum yolculuğumu... Kitabıma hiç el sürmeden...

Aynı gün, saat 15:30
Yer : .... Otel - Milano

Milano' nun havasını soluyunca emekli olmak fikrimden vazgeçtim. Ama maalesef ki iş zamanı şimdi. Odama çıkıp, üzerime güne uygun daha ciddi bir şeyler giyiyorum. Etek, ceket, topuklu ayakkabılar... Saçlara çeki düzen, biraz da makyaj tazeleme olayından sonra hazır hale geliyorum. Bu arada ekipten bir arkadaşım telefonla bana ulaşarak, akşam yemeğinin yerel saate göre 18:30 da başlayacağını, samimi bir toplantı havasında geçeceğini, ayrıca yarın ki yeni ofis açılışı ve genel çalışma sistemimiz hakkında konuşulacağını aktarıyor. Bundan böyle bu toplantılar yılda bir kez olağan halde yapılacakmış. Bir daha ki bacağı da duyumlarına göre İstanbul'da olacakmış. Ayrıca genel müdürün uçağı da şu sıralar da inmek üzereymiş, hazır vakit varken şu ofise bir baksaymışım, iyi olurmuş. Dediğini yapmak üzere odamdan ayrılıp, ofise gitmek için hareket ediyorum.

Gerçekten kusursuz bir yer olmuş... Aaaa ! O da ne, bir kusur var. Duvarda asılı duran koca tablo, simetrik durmuyor. Dayanamam, hemen düzeltmeye çalışıyorum. Olmuyor bir türlü, kocaman... Biraz daha yüksekten müdahale etmek gerek. Etrafıma bakıyorum kimse yok. Tek başıma yapmalıyım. Bir sandalye çekiyorum, üstüne basıp yükseliyorum. Topuklu ayakkabılarımla üstelik. Sandalyenin minderinin yumuşak olması dengemi bozuyor ve düşüyorummm.

Hayır düşmüyorum. Tam ben düşerken biri beni tutup, buna engel oluyor. Derin bir soluk alıp beni tutanın kim olduğuna bakıyorum. Kırk beş yaşlarında, şık giyimli, ağır görünümlü bir adam. İngilizce, "burada ne yapıyorsunuz böyle" diyor. " Tablo, tablo düzgün değildi" diyorum. Elini kolumdan çekiyor ve " dikkat edin biraz" diyor. Ters ters bakıyorum adamın yüzüne, çattık bu gün valla. Bütün kabuslar üstümde. Nasılsa yabancı ya adam, hırsımı almak için, türkçe " başlatma şimdi tablondan, canımı sıkmayın benim beeee" diyerek, çıkıyorum odadan.

Aynı gün, saat 18:30
Yer : Toplantı yeri, ... otelin restourantı

Her şey çok güzel... Uzun zamandır göremediğim tüm iş arkadaşlarım burada. Tek tek herkes kucaklaşıyor. Yeni transfer olanlar da hemen alışıyor ortama... Hal hatır soruluyor, gülücükler dağıtılıyor... Genel Müdürümüzün gelişiyle yemeğe geçeceğiz. Bu arada Türkiye Ofisi olarak biz yani İstanbul ekibi ve yanımızda Ankara ekibi olarak boncuk gibi yan yana dizilmiş oturuyoruz. Karşımız da ki dört kişilik yer ise henüz boş. Kim gelecek oraya diye soruyorum, genel müdür ve yanındakiler diyorlar. İçimden, aman ne hoş, gerileceğim yani diye düşünürken, herkes ayağa kalkıyor ve genel müdür geliyor.... Hemen toparlanıp ayaklanıyorum ben de.

Bu yüz çok tanıdık, hem de çok... Tabloyu düzeltmek için sandalyeden düşmek üzereyken, beni tutan adam... Ama o Türk değildi ki. Tam karşımın, bir yanındaki sandalyenin hemen ardında, '' buyurun, oturun arkadaşlar " diyor. Türkçe konuşuyor !... Herkes oturma eylemini gerçekleştirirken, o da, yani genel müdür, az önce ardında durduğu sandalyeye yerleşiyor. Ve direkt göz göze geliyoruz...........................

Ben zaten o sırada dünya ile bağlantımı kesmiş olduğum için, tam olarak yaşayan bir ölüyüm. Yüzüme anlamlı anlamlı bakıyor ama, hiçbir şey demeden genel konuşmasına geçiyor... Yırttığımı falan sanmıyorum hem de hiç. Toplantı bitiminde istifamı yazıp vereceğim. En azından atılmamış olurum. Referanslarım zayıflamaz belki... Konuşma arasında yüzüme bakıyor ikide bir. Elimi, ayağımı hatta kendimi nereye koymam gerektiğini bir türlü bulamıyorum. Çok kötü durumdayım çok... Çok sayın genel müdürüm "artık yemeğe geçelim sonra devam ederiz" diyerek konuşmasına ara veriyor, yemeğimize başlıyoruz. Birden yine yüzüme bakıyor, " Olur böyle şeyler, sadece biraz daha dikkat gerekiyor galiba değil mi ? " diyor bana. " Evet, evet çok haklısınız, çok dikkat lazım, çok hem de" diyerek saçmalama boyutlarında cümleler kuruyorum. Çok özür dilerim diyecekken, belli belirsiz bir tebessüm ediyor.

İş ile ilgili karşılıklı konuşmalar sıcak bir havada gelişiyor. Samimi kokular alıyorum. Yemekler yeniyor bir yandan içki servisleri yapılıyor. Kalabalık grubun çoğu şarap içiyor. Genel müdür, bu konuşmalar arsında, '' sigara içmek isteyenler içebilir arkadaşlar, rahat olun " diyor. Kendiside sigara yakıyor. Karşılıklı diyalog içine giriyoruz. İstanbul ofis olarak iyi çalıştığımızı söylüyor. O sırada bende sigara yakıyorum, rahatladım ya... Artık her şey normale döndü nasıl olsa...

İşte yine olanlar oluyor....

Sigaramın külünü, genel müdürün şarap kadehinin hemen önünde duran küllük yerine, kadehine silkiyorum. O sıra ecelim gelmiş beni almaya, ama ben hala gitmemekte direniyordum galiba..........

Yani daha kötü hiçbir şey olamazdı. Bu bir karabasan olmalı. Yıllarca didinip elde ettiğim kariyerimin son dakikası... Garson hemen gelip, küllü kadehi yeni bir kadeh ile değiştirip, şarap koyuyor içine. Ne fayda ama, genel müdür gördü....

Aynı gün, saat 21:45
Yer : .... oteli lobisi

Tamam artık işsiz olabilirim ama, en azından ciddi ciddi özür dilemeliyim.

Toplantı bitiminde lobiye doğru giden genel müdürün peşine düşüyorum. Birden lobinin ortasında duruyor, çalan cep telefonuna cevap vermek üzere. Telefondaki kişiye, " Ama geç kaldın, amma uzadı. Daha hızlı halletmen lazımdı" diyor. Bense, hemen yakınında durup, bekliyorum telefon görüşmesinin bitmesini. Telefonu kapatıyor, bir adım atıyor ileri doğru ki, beni fark etmediğini anlayarak sesleniyorum, "Tarık Bey, iki dakikanızı ayırabilirseniz, tabi mümkünse" diyorum. Ardına dönüp bakıyor, " Evet, hadi buyurun bakalım Ebru Hanım. Yalnız lütfen külsüz ve düzgün cümlelerle" diyor. Hiç bu kadar utandığımı hatırlamıyorum. Bir şekilde özür dilemeliyim, çünkü yaptıklarımla aşmış durumdayım artık. Başlıyorum anlatmaya, kötü bir gün geçirdiğimi, her şeyin kontrolüm dışında gelişip bu noktaya vardığını, aslında böyle biri olmadığımı, fakat talihsizliklerin yakamı bırakmadığını anlattım. Hatta abartıp, uçuş esnasında bile problemler yaşadığımı söyledim. Patavatsız adamı bile anlattım. Beni dinledi, dinledi, dinledi... Ve birden, " bu kadar hızlı konuşmayı nerden öğrendin?" diye sordu. Kalakaldım, dilim tutuldu. " Tamam olur böyle şeyler, senin şansızlığın, bana denk gelmiş olması" dedi, " anlıyorum" dedim. En azından özür dilemesini başarmıştım. Yüzüm değişmiş, sesim zayıflamış olacak ki, yumuşak bir ifade ile bakıp, " umarım tüm ofis çalışanlarımız senin kadar sakar değildir" diyerek güldü. Bende güldüm. Her şey yoluna girdi. Ulu Tanrım sen çok büyüksün...

Tabi ki, genel müdürüm de fazlasıyla olgun bir insandı...

Tam teşekkür edip yanından ayrılacakken, biri belirdi yanımızda. Genel müdürüme bir şeyler anlatmaya başladı; "tamam şimdi her şey yolunda, yarına hiçbir pürüz kalmadı Tarık bey dedi" ve benimle göz göze geldi. Genel müdürüm durumu fark edip, araya girdi. "Tanışmıyorsunuz tabi..... " diyerek bizim tanışmamızı beklerken, diğer adam atılıp, " ismen olmasa da uçakta tanıştık efendim", " ben Kenan, şirketin genel müdür yardımcısıyım" ...

" Ya evet, tanıştık efendim, ben müsaadenizle gideyim"....

26 Ağustos 2003 Salı
Yer : Evim....

Ya ben şimdi ne yapacağım, herkeste tanıdık çıkar mı ama..........

Ebru Kargın
ekargin@kahveciyiz.biz

Yorum Oku / Yaz Yukarı

KONTRA MİZANA : Tamer Soysal

"F" Mİ "Q" MU TARTIŞMALARININ GALİBİ TESCİLLENDİ..

2003 Dünya Bilgisayar ve Stenografi Şampiyonası'na "F klavye" ile katılan İntersteno Türk Grubu, 36 ülkeden 519 şyarışmacının katıldığı yarışmada dünya ikincisi oldu. Yarışmada birinciliği alan Çek ekibi ise Kiril ve Latin alfabelerinden oluşan karma bir klavye kullandı. Ama daha önemlisi Çek ekibi yazımı zor olan ve çok kullanılan kelimeleri kullandıkları bilgisayar programı aracılığıyla şifreleyerek birinciliğe ulaştı. Yarışmalarda "Q klavye" kullanan ABD, İngiltere, Finlandiya, Avustralya, Arjantin, Brezilya, Uruguay ve Şili temsilcileri ise "30 dakikalık bilgisayar sürat yarışması"nda sürat ve hatasızlık barajlarını aşamadıkları için değerlendirmeye dahi giremediler.

Jared Diamond "Tüfek, Mikrop ve Çelik" isimli Tübitak yayınlarından çıkan kitabında "**Q klavye aslında daktilo yazanları yavaşlatmak amacıyla 1873'te ortaya çıktı. Çünkü hızlı yazarken daktilonun harf kolları birbirine takılıyordu. Sık kullanılan harfler dağıtıldı ki böyle bir tıkanma olmasın...Teknoloji ilerleyip sorun ortadan kalkınca 1932'de tuşlar yeniden organize edilip etkinlik ve hız artırılmaya çalışıldı. Ancak sadece dönemin üreticileri değil sekreterler de buna karşı çıktı. Çünkü alışmışlardı Q klavyeye.**" diyor.

Toplumları ayırt eden ana unsurlardan birisi de dildir. Dil, aynı topraklarda yaşayan ve millet haline gelmiş toplulukları birbirine bağlayan ana unsurlardan bir tanesi belki de ilkidir. Toplumların dillerini kaybetmeye başlamaları özvarlıklarını kaybederek, asimile olmaya başladıklarının bir göstergesidir. Daktilo ya da bilgisayar klavyesi de rastgele oluşturulmuş aletler değildir. Harflerin yerleri tesbit edilirken, her ülke kendi diline göre zorlaştıran değil, kolaylaştıran bir yerleştirme düzeni gayreti içinde olacaktır. Türkiye'de de 1925 doğumlu Intersteno Onursal Başkanı ve aynı zamanda Şampiyon Daktilo Kursları Kurucusu İhsan Yener; bu yerleşim düzeninin hazırlanmasını sağlayan önemli isimlerden ilki. Milli Eğitim Bakanlığı ile işbirliği içinde geliştirilen harflerin yerleşim düzeni 20 Ekim 1955'de standart hale getirilmiş. Bu yapılırken de Türkçe'yi ve parmaklarımızın özellikleri en küçük ayrıntısına kadar incelenerek, Türkçede sık kullanılan harfler dikkate alınmak üzere bugünkü "**F Klavye**" hazırlanmış. Hatta o dönemde iki Amerikalı profesör de İhsan Yener'e hazırlanan klavyeyi çok beğendiklerini, kendilerinin de değiştirmek istediklerini ancak 40 milyon daktiloyu yenilemenin kolay olmadığını, maliyetinin yüksek olduğunu belirtmişler.

Küreselleşme adı altında uluslararası sermayenin önündeki bütün engellerin kaldırılmaya çalışıldığı ve yeni bir tür kapitalizmin egemen olduğu bir ortamda, yerel değerleri korumanın ve daha önemlisi insanların hayatını zorlaştırmak yerine kolaylaştıran ve bunu yaparken de bilimi rehber edinen bir ülke olmanın güçlüğü ortadır. Ama bunun için mücadele etmek gerekir. Dayatmanın her türlüsü kötüdür, yanlıştır. Bilgisayar kullanıcılarına dayatılan "Q" klavye de taleplerin değişmesiyle değişmek zorunda kalabilir ve en azından kendi ülkemizde kendi dilimiz olan Türkçeye en uygun klavyeyi kullanabiliriz. Hoş , İngilizceye de 'F' klavyenin 'Q' klavyeden daha uygun olduğu tesbit edilmiş. Artık Türkçe karakterlerin dünya standartlarına sokulması, İnternette Türkçe karakter sorunu yaşamadan Türkçe karakter setinin de yaygınlaştırılması ve devletin de bu konularda seçici olması örneğin; Türkçeyi tam olarak desteklemeyen ürünlerin ithalatına kısıtlamalar getirmesi gerekiyor. Üniversitelerde bu konuda çaba göstermeli, fakültelere aldıkları bilgisayarların F klavye olmasına dikkat etmelidirler. Bilgisayar malzemesi satanlardan, biz kullanıcılara kadar herkes bu konuda hassasiyet gösterirse, kendi ülkemizde yabancı durumuna düşüp, bize dayatılan bir klavyeyi kabul etmiş durumda kalmayız. İsteyen yine Q klavye kullansın ama ağırlıklı olarak kullanılan klavye F klavye olmalı. Küreselleşen dünyada herkes Q klavye kullanıyor, buna direnmek anlamsız ise dayatılanlara boyun eğmenin basit bir mantığa bürümesinden başka birşey değil. Bazı şeylerin simgesel anlamları daha önemlidir. Dünya İngilizce konuşuyor mantığıyla o zaman kendi dilimizi de hiç öğrenmeyelim. Eğer bir gün nerden geldiğimizi unutmaya hazırsak... Zaten alabildiğince İngilizce hakimiyeti nedeniyle yeni nesil kendi dilimizi öğrenemeyecek hale geldi. Günlük konuşma dili ise yavan, basit ve türkçeden çok ingilizceden dilimize girme kelimelerle dolup taştı. "Farkında olmak" insanın doğru adımlar atabilmesinin ön koşulu. Biz de iyisi mi farkında olanlardan olalım...

Yazıma bilhassa her fırsatta Atatürkçülükten dem vuranların Mustafa Kemal Atatürk'ün dil meselesine nasıl baktığını bilmeleri amacıyla onun sözüyle son veriyorum...

"Türk Milletinin dili, Türkçe'dir. Türk dili dünyada en güzel, en zengin ve en kolay olabilecek bir dildir. Onun için her Türk dilini çok sever ve onu yükseltmek için çalışır. Bizde Türk Dili, Türk Milleti için mukaddes bir hazinedir. Çünkü Türk Milleti geçirdiği nihayetsiz hadiseler içinde ahlakının, ananelerinin, hatıralarının, menfaatlerinin, velhasıl bugün milliyetini yapan her şeyin dili sayesinde muhafaza olunduğunu görüyor. Türk Dili, Türk Milletinin kalbidir, zihnidir.

***

Milli his ile dil arasındaki bağ çok kuvvetlidir. Dilin milli ve zengin olması milli hissin inkişafında başlıca müessirdir. Türk dili dillerin en zenginlerindendir, yeter ki bu dil şuurla işlensin.

***

Ülkesinin yüksek istiklalini korumasını bilen Türk Milleti, dilini de yabancı dillerin boyunduruğundan kurtarmalıdır. "

Gazi Mustafa Kemal/1930

Tamer Soysal
tsoysal@kahveciyiz.biz

Yorum Oku / Yaz Yukarı

Milenyumun Mandalı : Sait Haşmetoğlu

Milenyumun Mandalı
Sait Haşmetoğlu

Editör'den Önemli Not:Sevgili Sait Haşmetoğlu'nun e-romanı görsel öğelerle süslendiğinden, devamını ve önceki sayılarını aşağıdaki adresten tek tıklamayla okuyabilirsiniz. Üşenmeyin... Tıklayın...
http://www.kahvemolasi.com/xfiles/mandal_155.asp

Devamı var

hasmetoglu@kahveciyiz.biz

Yukarı

Dost Meclisi

Artvin_Karchal daglari_Agustos 2003
Berrin CERRAHOGLU

Fotoğraf: Berrin Cerrahoğlu

<#><#><#><#><#><#><#>

Kahve Molası'nın sürekli ve sabit(!?) bir yazar kadrosu yoktur. Gazetemiz, siz sevgili kahvecilerden gelen yazılarla hayat bulmaktadır.
Her kahveci aynı zamanda bir yazar adayıdır. Bu bölüm sizlerden gelecek minik denemelere ayrılmıştır.
Yolladığınız her özgün yazı değerlendirilecektir. Siz sevgili kahvecilere önemle duyurulur.
Kahve Molası bugün **3.617** kahveciye doğru yola çıkmıştır.

Yukarı

Tadımlık Şiirler

UYKU BİRİKTİRMEK

Bütün uyuyamadıklarımı
Ama hepsini
Tek bir kırıntı kalmayacak şekilde toplayıp,
Senin yanına taşıyacağım
Sonra uzanıp yanına
Bir yorgan misali
Üzerimize örtüp
Asırlarca birlikte uyuyacağız
Ben sırf bunun için
Uyku biriktiriyorum.

İrem TARA

<#><#><#><#><#><#><#>

Büyük Cennet

Gittiği zaman değeri anlaşılacak cinsten
Kirli yapışkan zemininde
Dünyanın
Büyük cennet

Son an için hazırlanan
Son damla için öykünen

Belki geri dönüp
Onları da almalıyım yanıma

Tüm cevaplara sahiptim aslında
Sorularım eksik kaldı

En sonunda sakin bir hoşçakal var herkesin .

Fergül Çırpan

<#><#><#><#><#><#><#>

Kent

Hep birlikte duruyorduk
Yapayalnızca

Yalın değil karmaşık
Kamaştıran gözlerimizi aynı ışık
Benzer şarkı ve elbiseler içinde
Tekil olmaya çalışan şahıs figürleri

Kent insanlarıydık
Yalnızca duruyorduk
Kalabalıkta
Yalnız başımıza

Herkes bir aradaydı
Yalnız, yalnız, yalnız başına

Bacaksızlardan koşmayı öğrendiğim
Bu kent
Bırakmadı kimseyi televizyonsuz

Kimse kalmadı tek başına korkusuz

Öğrendik ondan
Nasıl yaşanır bir takım ucuzluklar
Nasıl kapılır ve kaçılır
Tüm umutlar.

Fergül Çırpan
fergul@kahveciyiz.biz

Yukarı

Biraz Gülümseyin

TÜP GEÇİT

Mısır hükümeti Kızıl denizin altına tüp geçit yapmak için ihale açar.
İhaleye İngiltere'den, Amerika'dan, Japonya'dan ve Türkiye'den de Temel'in firması olmak üzere birer firma katılır. Firmalari teker teker mülakata çağırırlar ve teknik bilgi isterler.

İngiliz firması:
- Biz iki taraftanda eşzamanlı olarak tüneli kazmaya başlarız ve denizin altında tam ortada buluşuruz. Tüneller arasında maksimum 1 metre fark olur. 30 metre enindeki tünelde de 1 metreyi rahatlıkla düzeltiriz der.

Amerikan firması:
-Bizde iki taraftan kazmaya başlarız ve tam ortada buluşuruz maksimum 50 cm fark olur der.

Japon firması:
- Biz iki taraftan kazmaya başlarız ve tam ortada buluşuruz. Maksimum 20 cm farkolur der.

Sıra bizim Temel'e gelir.
Temel:
-Valla biz de iki taraftan kazmaya başlarız. Ortada buluştuk buluştuk, buluşamadık iki tüneliniz olur der.

<#><#><#><#><#><#><#>

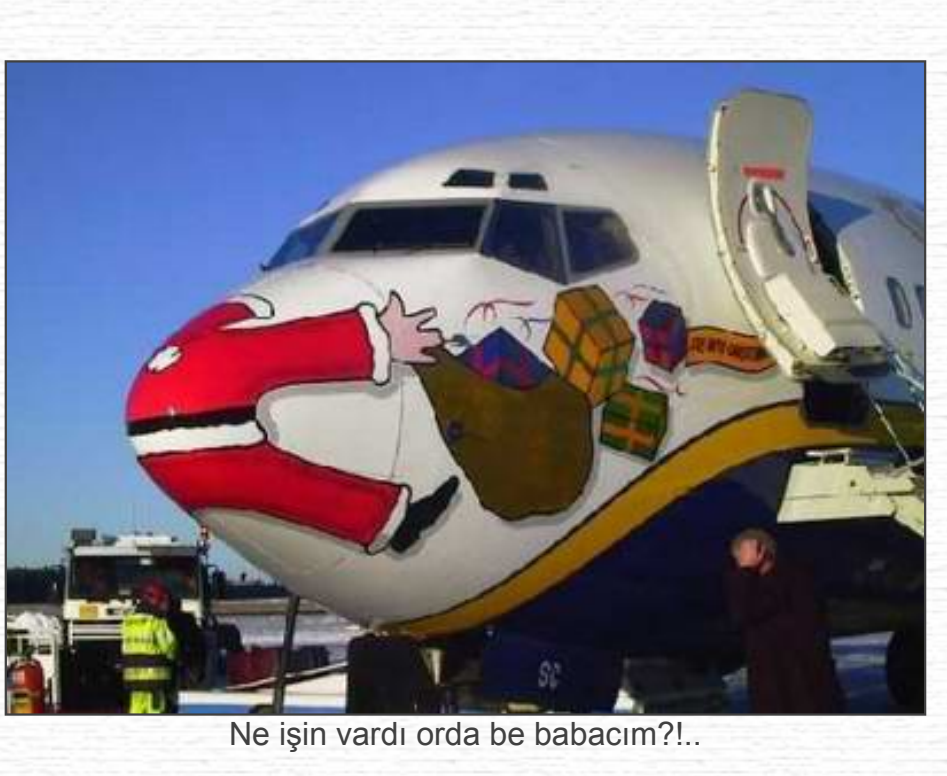

Ne işin vardı orda be babacım?!..

Yukarı

Kıraathane Panosu

2003-2004 ÖĞRETİM YILI BURSLARI

İyi günler,

2000 yılından bu yana devam etmekte olan Kız Öğrencilerin Eğitimlerinin Burslarla Deteklenmesi Projesi kapsamında burs alan öğrenci sayısı siz değerli burs verenlerin katkılarıyla 250'ye ulaştı.

Sizlerinde bildiği gibi 2002 - 2003 eğitim-öğretim yılında burs miktarlarımız ilköğretim öğrencileri için 25 milyon, lise öğrencileri için 40 milyon, üniversite öğrencileri için ise 60 milyondu. İçinde bulunduğumuz ekonomik koşulları göz önünde bulundurarak 2003 - 2004 eğitim öğretim yılı için burs miktarlarını % 30 oranında arttırılmıştır.

Veri tabanımızda bursa ihtiyacı olan 100 kız öğrenci bulunmaktadır. Söz konusu öğrencilerin, 68 tanesi ilköğretim, 23 tanesi lise, 9 taneside ünv. öğrencisidir. Projemizi çevrenizdeki insanlara anlatarak veri tabanımızda bulunan öğrencilerimizin eğitimlerinin burslarla desteklenmesi konusunda bize yardımcı olabilirmisiniz?

Başta GAP BKİ Bölge Müdürlüğü, burslu öğrenciler, öğrenci aileleri ve ÇATOM'lar adına desteğinizden dolayı hepinize çok teşekkür ediyorum.

Saygılarımla,

Adalet BUDAK
adalet@urfa.gap.gov.tr

Yukarı

İşe Yarar Kısayollar - Şef garson: Akın Ceylan

http://www.javascript-2.com/
Web sayfalarının vazgeçilmezlerinden javascriptlerle ilgili sayıları 8000'e varan arşive ulaşmak istiyorsanız hemen tıklayın.

http://www.goodlogo.com/
Coca Cola, BMW, Sony, Nike,vb benzeri markaaların logo tasarım hikayelerini merak edenler için harika bir arşiv. Yaratıcılığın boyutlarını görmek için ideal.

http://users.ece.gatech.edu/~sermet/old/
Eğitimini yurt dışında gerçekleştirmeye uğraşanların en büyük dertleri memleket hasretidir. Bunu unutmanın en kolay yolu bulundukları ortamın güzelliklerini keşfetme çalışmalarıdır. İşte bu konuda yapılmış hoş bir çalışma.

http://www.gata.edu.tr/dahilibilimler/onkoloji/kanseri_anlamak.htm
Dikkat...Kanser tüm dünyada ve vücudun her hangi bir yerinde ortaya çıkabilmektedir. Her üç kişiden biri hayatının herhangi bir döneminde bu hastalığa yakalanmaktadır. Fakat en büyük umut yapılan son araştırmalar ile kanserin önlenebilir bir hastalık olmasında yatmaktadır...

akin@kahveciyiz.biz

Yukarı

Damak tadınıza uygun kahveler

Messenger Utility v1.0 [653k] W98/2k/XP FREE
http://files.webattack.com/localdl834/Messenger.zip
Networke bağlı bilgisayarların birbirleriyle mesajlaşmasına olanak tanıyan Windows Messenger son zamanlarda yeni bir rahatsız edici duruma da vesile oldu. IP adreslerine direkt text mesajları yollayan akılıevveller bizleri rahatsız etmeye başladılar. Bunu önlemenin tek yolu W2000 ve XP de otomatik olarak başlayan servisi kapatmaktan geçiyor. Normal yollarla bu servisi kapatmak epeyce zor. Bu program size bu seçeneği sunuyor. Bir tıkla servisi kapatıyor ve bir daha açılışta yüklenmemesini sağlıyorsunuz. Dilediğiniz zamanda diğerini tıklıyor ve eski haline döndürüyorsunuz. Programı bir kere çalıştırıp işinizi gördükten sonra çalışır kalmasına gerek yok. O sadece sizin için birtakım zor işleri halledip köşesine çekiliyor. Network üzerinde çalışan herkese tavsiye edilir.

Yukarı

Kahve Molası MS Internet Explorer 4.0+ ve 800x600 Res. için optimize edilmiştir.
Uygulama : Cem Özbatur - Her hakkı saklıdır. Yayın İlkeleri